

af UNRWAs virksomhed og en øget bistand til hjælpearbejdet. Under de nuværende omstændigheder, hvor de arabiske stater og Israel stod så langt fra hinanden, forekom det væsentligt, at ingen anstrengelser blev sparet for at lette flygtningenes byrde og at forberede en tålelig fremtid for dem.

Han mente, at en ændring af Palæstina-kommissionens sammensætning kun kunne finde sted efter en omhyggelig undersøgelse, og den danske delegation kunne derfor ikke støtte ændringsforslaget om en udvidelse deraf. Den danske delegation kunne heller ikke støtte ændringsforslaget om at udvide kommissionens beføjelser. Det ville være imod FN-organisationens interesse, hvis man pålagde Palæstina-kommissionen opgaver, som nødvendigvis måtte skabe nye modsætningsforhold, og som sandsynligvis ville føre til at udbyde kløften mellem Israel og de arabiske stater.

Den danske repræsentant omtalte derefter det andet resolutionsforslag og sagde, at dette anskuede problemet fra en bredere synsvinkel. Udviklingen i de forløbne 13 år havde vist, at flygtningespørgsmålet havde nær forbindelse med den særlige situation, der rådede mellem Israel og dets nabolande, og at en løsning på flygtningeproblemet ville være utænkelig uden en almindelig ordening. Det var den danske delegeredes håb, at de implicerede regeringer ville indlede direkte forhandlinger med eller uden Palæstina-kommissionens bistand. Danmark kunne i håbet om en fredeligsgørelse af forbindelserne mellem staterne i den nære orient stemme for forslaget.

Ad hoc udvalget vedrørende tilsagn om frivillige bidrag til FNs hjælpeorganisation for Palæstina-flygtningene (UNRW) afholdt møde den 6. december under forsæde af plenarforsamlingens præsident, ambassadør Mongi Slim.

UNRWAs direktør, Dr. John Davies,

udtalte, at der til gennemførelsen af det treårsprogram for tilvejebringelse af uddannelsesmuligheder for de yngre årgange blandt flygtningene, som introduceredes sidste år, krævedes 16,2 mill. dollars ud over det normale organisationsbudget på 34 mill. dollars årligt. Af disse 16,2 mill. dollars var 4,5 millioner modtaget fra verdensflygtningeåret, således at der nu forestod at tilvejebringe de resterende 11,7 mill. dollars. Heraf håbede han at kunne tilvejebringe 2 millioner fra midler ud over budgettet, således at organisationens samlede budget for 1962 (og ligeledes i 1963) ville udgøre 39,5 mill. dollars.

Direktøren understregede, at man, såfremt de fornødne midler til dette budget ikke kunne fremskaffes, i første instans ville være nødt til at nedskære på det meget lovende udvidede undervisningsprogram, idet man ifølge sagens natur ikke kunne skære ned på budgetbeløbene til de poster, der skulle dække de daglige livsfornødenheder.

Herefter gav 32 lande på deres regeringers vegne tilsagn om deres bidrag til UNRWA. Der blev givet tilsagn om bidrag til et beløb af ca. 32,5 mill. dollars. Herudover gav en række repræsentanter, herunder New Zealands og Pakistans, oplysning om, at deres regeringer håbede senere at kunne give meddelelse om deres bidrags nøjagtige størrelse.

Den svenske repræsentant gav tilsagn om et bidrag for 1962 af samme størrelsesorden som for 1961, nemlig 300 000 sv. kr., medens den norske repræsentant meddelte, at den norske regering havde besluttet at forhøje bidraget i forhold til 1961 med 50 000 n. kr. til 350 000 n. kr.

Den danske repræsentant gav tilsagn om et bidrag på 300 000 d. kr. for 1962 under forudsætning af folketingets godkendelse.

VIII. 2. komité: Økonomiske spørgsmål.

2. komité valgte på sit første møde den 3. oktober til viceformand Parviz Mahdavi, Iran, og til rapportør Marcio Rego Monteiro, Brasilien. Komiteen vedtog derefter følgende rækkefølge af de dagsordenpunkter, der var tillagt den:

1. Det økonomiske og sociale Råds rapport (kap. II, III, IV, V (undtagen para. 424-432) og VIII, para. 650, (dagsordenens pkt. 12).
2. Bistand til Afrika: Afrikas økonomiske udvikling (dagsordenens pkt. 22).